



Datum: 8/28/2026

Medij: Danas

Rubrika: Druga strana

Autori: Zoran Mišć

Teme: Zoran Drobniak

Naslov: Može biti samo jedan

Napomena:

Površina: 266

Tiraž: 81266



Strana: 2

crvena tačka **Danas** *Može biti samo jedan*



Piše **Zoran Mišć**

Može mu se. A što i da ne. Pa, vidimo, da drhture, pogure se, tresu, znoje, klimoglavaju... al' čute. Šta bi i rekli, pogotovo ako su se zaleteli da izuste nešto pa opekli. Vređanje i ponižavanje sopstvenih funkcionera, lokalnih čelnika i dočelnika SNS-a u aktuelnoj 24/7 (pred)izbornoj kampanji (a, i ovako - pitajte Drobniaka) Aleksandra Vučića ništa ne košta, deluje efektno na prikupljeni (polu)svet i, što bi rekao Lane Gutović - ne može da škodi. Njemu. Njih ionako (ne samo on već iko) nikad ništa nije ni pitao.

Dok Srbija gori ne samo požarno već i od Vučićevih obećanja diljem nje, puše se i bride uši (i ne samo one) lokalnih „naprednjaka“ koji imaju tu (ne)sreću da se zateknu na bini sa njim od Kraljeva, Jablaničkog okruga (Gornji Guberevac, Medveđa...), Vladičinog Hana... Nije danas i ovde na ovu vrućinu i Vučićevu nervozu lako biti lojalista. Zaboravio je u padu rejtinga sve one zajedničke derneke, sendviče i pljeske u Čacilendu, jaja u glavu (ne njegovu - njihovu) zbog nazivanja studenta i sugrađana „ustašama“...

Nema kod predsednika „dremanja na lovorikama“ čacijestva, starih zasluga „anticulicistva“, ispunjenih kvota za kontramitinge i promocije njegovog bestsela „Kako sam pobedio obojenu revoluciju?“. A, pošteno, oni ako su nešto svojim „radom“ i „angažovanjem“ doprineli, to je i Vučiću jasno, ja samo strmoglavim pad rejtinga SNS-a. Svaki u svojoj lokalnoj sredini, iz sve snage, ponaosob.

Ti, pseudo gradonačelnici (i, predsednici opština) u stvari, kako na su na ovu temu prigodno zaključili sagovornici Danasa su samo njegovi sitni „saučesnici“. I u tome je ključ njihovog binskog (i u prenosima provladinih medija) tihoavanja. Pa, i on sam im lepo kaže - „bez mene vi ne postojite“. Realno, on ih je tu i „proizveo“ i postavio pa je i red da na njima onako, uzgred uzbere i poneki usputni poenčić i priušti kraktotajno (Đ. Vukadinović) za „jednokratnu upotrebu“ zadovoljstvo i užitek svojim glasačima.

Koji se, kad smo i kod njih, ič ne bune zbog toga a još manje staju u odbranu „prozivanih“, „poniženih i uvređenih“. Znajui oni da nisu predsednikova očinska „stroga ali pravedna“

vakelisanja „daleko od istine“ ako situacija „na terenu“ nije i gora, nego ne zna Vučić, retko tu svraća (ako i ikada) pa raspali po saradništvu i

funkcionarstvu samo onako, flajh, hipotetički... Kakvi su - „pogodak“ je zicer, ne može da omane.

Da li su „oni čisti“ ili „vređaju“ njegovu „inteligenciju“ (ili su u istu posumnjali) po Vučićevim rečima - ne znamo. Ali nam je jasno odsustvo njihove. Kadrovi SNS-a tak'i kak'i su zasigurno nisu odrasli na pop kulturi, njenim referencama. „Highlander“-ima...

Jer, pobogu najvećeg skretničara vodotokova u novijoj istoriji (od „10 staroegipatskih pošasti“) nezgrapno i nevešto ispraviti u njegovom nastupu oko trivije, cene nekog vodovoda koju je on efektno „samo“ dva i po puta uvećao, govori više o njima nego o njemu koji ih je „tu i poboo“. Predsednik im je u praksi demonstrirao onu narodnu „sedi di si, ni za di si nisi“. I, to ni mi ne možemo da mu oponiramo.

E, a da su nešto naučili od Gorštaka Konora Maklauda i bratuške Kurgana znali bi „da može biti samo jedan“. Nisu. Zato čute i trpe. I, tek će. Mora im se.

**Da li su
„oni čisti“ ili
„vređaju“
njegovu
„inteligenciju“**

